

[Thorndahl.]

at vi fuldt ud kan få indarbejdet de erfaringer med hensyn til teknologi, arbejdsrutiner og beredskab, som katastrofen i Ekofiskfeltet vil kunne give anledning til.

Mindretallet i fremskridtspartiets gruppe har yderligere lagt vægt på, at vi netop i de grønlandske farvande har langt større problemer med at få olien nedbrudt. Et olieudslip i Diskobugten vil samtidig have særdeles voldsomme virkninger på Grønlands hovederhverv, først og fremmest rejefiskeriet. Et olieudslip vil simpelt hen være en katastrofe for det i forvejen alt for svagt udbyggede grønlandske erhvervsliv.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, der er flere gode grunde, der taler for at stemme for den foreslåede dagsorden.

For det første Bravokatastrofen. Jeg synes, det er lige letsindigt nok af hr. Arentoft at sige, at han er helt overbevist om, at de store olieselskaber såmænd nok skal tilrettelægge det sådan, at man undgår katastrofer. Det gjorde man altså ikke i Nordsøen. Der er tværtimod kommet oplysninger frem – de var for så vidt kommet frem inden katastrofen, men er blevet yderligere understreget – om, hvor overfladisk og med hvilket kynisk hastværk nogle af disse olieselskaber arbejder for at få mest muligt ud af det. Og der er ingen grund til at vente anden fremfærd, når det drejer sig om Atlanterhavet oppe ved Grønlandskysten. Derimod er risikoen endnu større, end den er i Nordsøen. Den var stor nok i Nordsøen, hvor vi risikerede alvorlig forurening og ødelæggelse af fiskefangstmuligheder osv. Selv om fiskeriet er et vigtigt erhverv i Danmark, er det dog ikke Danmarks altovervejende hovederhverv, men det er fangst og fiskeri derimod i Grønland. Det vil sige, at en katastrofe også i forbindelse med prøveboringer ville være en fuldkommen ødelæggende ting for det grønlandske erhvervsliv.

Her synes jeg, at den optræden, som er udvist fra ministerens side, og som jeg ikke synes svarer helt til den gode omtanke, ministeren ellers plejer at lægge for dagen, smager af, at man presser løsninger ned over hovedet på folk, som ikke vil acceptere disse løsninger. Da det er en større nation, som presser en løsning ned over hovedet på en meget mindre nation, er det egentlig det, man i gamle dage betegnede med ordet imperialisme. Jeg synes også,

der er sådan noget nyimperialistisk over den måde, hvorpå regering og desværre vel også folketingets flertal optræder i denne sag.

Så kan man sige: det drejer sig kun om prøveboringer. Ja vel, men den norske regering, som er ansvarlig over for det norske folk, har udsat prøveboringerne nord for den 62. breddegrad netop på grund af indtrykket fra Bravokatastrofen. Den islandske regering, der er ansvarlig over for det islandske folk, har udsat prøveboringer omkring Island. Og det samme er sket for Canadas vedkommende.

Men den danske regering og det danske folketing vil altså ikke udsætte prøveboringerne omkring Grønland, hvorimod et flertal i styringsudvalget har ønsket prøveboringerne udsat. Så kan man selvfølgelig også sige, at den danske regering og det danske folketing er ansvarlige over for det grønlandske folk, men det er jo ikke umiddelbart flertallet af de vælgere, som sammensætter det danske folketing, som en eventuel oliekatastrofe oppe ved Grønland vil gå ud over. Den vil gå ud over vælgere, der tilsammen har 2 repræsentanter i et folketing med i alt 179.

Derfor synes jeg, at det, man burde have gjort fra ministerens side, var at rette sig efter flertallet i det af ham selv nedsatte styringsudvalg. Jeg synes, at det danske folketing burde betænke, at netop fordi der her hviler et ansvar på os for, hvordan det kan gå et meget, meget lille mindretal af den befolkning, som er repræsenteret i dette folketing, bør man handle ud over det, der sådan ligger lige for, og ud over de mest umiddelbare hensyn, også hensynet til det store flertal af danske vælgere. Her drejer det sig om at vise, at man også tager hensyn til interesserne hos det mindretal, som den grønlandske befolkning udgør.

Jeg mener, at flertallet inden for dette mindretal klart har givet sin opfattelse til kende gennem den flertalsudtalelse, der er kommet fra styringsudvalget.

Jeg synes, folketinget bør følge denne flertalsudtalelse, og det vil sige vedtage den her foreslåede dagsorden.

Fuglsang (DKP):

Som medforslagsstiller til dagsordenen kan jeg i første omgang henvise til den redegørelse, som er givet af hr. Steen Folke heroppefra, med dens understregning af den voldsomme betydning, denne sag har. Sagen er jo, at en katastrofe bare af samme karakter som den, vi op-